

درباره اختلال اوتیسم چه می‌دانیم؟

اختلال اوتیسم یا در خودماندگی یک بیماری نیست؛ بلکه یک اختلال رشدی مادام‌العمر بوده و شیوع آن در دنیا در حال افزایش است، این اختلال باعث مرگ زودرس بیمار نمی‌شود و درمان قطعی نیز ندارد؛ از این رو هزینه‌های طول عمر آن بسیار زیاد است.

اختلال اوتیسم یا در خودماندگی یک بیماری نیست؛ بلکه یک اختلال رشدی مادام‌العمر بوده و شیوع آن در دنیا در حال افزایش است، این اختلال باعث مرگ زودرس بیمار نمی‌شود و درمان قطعی نیز ندارد؛ از این رو هزینه‌های طول عمر آن بسیار زیاد است.

به گزارش ایسنا، منطقه آذربایجان شرقی، اوتیسم یک ناتوانی مزمن بوده و با سه نوع ناتوانی شامل ناتوانی در تعامل اجتماعی، ارتباط و رفتار همراه است، علایم اولیه اوتیسم از ۱۲ تا ۱۵ ماهگی نوزاد به تدریج و در ۲۴ تا ۳۶ ماهگی کودک به خوبی قابل رویت است، حدود نیمی از مبتلایان به این بیماری در همان اوایل بروز در استفاده از زبان برای برقراری ارتباط مشکل دارند.

به منظور تشخیص زود هنگام این اختلال، علائم و نشانه‌های هشدار دهنده‌ی زیادی وجود دارد، اما به طور معمول اختلالات حول مهارت‌های اجتماعی، مشکل گفتار و زبان، مشکلات ارتباطی غیرکلامی و رفتارهای انعطاف‌ناپذیر می‌چرخد. در حال حاضر محققان به این نتیجه رسیده‌اند که والدین می‌توانند نشانه‌های اوتیسم را خیلی زود و در کمتر از چهار ماهگی نوزاد تشخیص دهند، به طوری که تشخیص زود هنگام می‌تواند یک تفاوت چشمگیر در روند بهبود کودک مبتلا به اوتیسم ایجاد کند.

پاسخ ندادن به صداها بلند، دنبال نکردن اشیای در حال حرکت با چشم، نگرفتن اشیای، نخندیدن به افراد، غان و غون نکردن (حرف‌های بی‌ربطی که قبل از زبان باز کردن به کار می‌برد) و توجه نکردن به چهره‌های جدید از علایم احتمالی اختلال اوتیسم در سه ماهگی به شمار می‌آیند.

کودک مبتلا به این اختلال در هفت ماهگی، سرش را به سمت صدایی که شنیده برنمی‌گرداند و هیچ محبتی به شما نشان نداده، نمی‌خندد و برای به دست آوردن اشیای کاری نمی‌کند.

در ۱۲ ماهگی، کودک مبتلا به اوتیسم، چهار دست و پا نمی‌رود و تک‌واژه‌ها را بیان نمی‌کند، او حرکات بدن مانند تکان دادن سر یا تکان دادن بدن را انجام نداده و به اشیای عکس‌ها اشاره نمی‌کند.

راه نرفتن، بیش از ۱۵ کلمه صحبت نکردن، نداشتن توانایی استفاده از عبارات دو کلمه‌ای، ندانستن کاربرد اشیای خانه مانند تلفن، چنگال، قاشق، و نداشتن توانایی تقلید می‌تواند از نشانه‌ها اوتیسم باشد، کودک اوتیستیک نمی‌تواند یک اسباب بازی چرخ‌دار را هل دهد.

با بزرگتر شدن کودکان، علامت‌ها هم متنوع‌تر می‌شوند. مشکلات اجتماعی، زبانی، حرکتی، مانند نداشتن علاقه به دیگران و اتفاق‌هایی دور و اطراف، ندانستن چگونگی ارتباط و بازی با دیگران، مشکل در درک احساسات، گوش ندادن به صحبت دیگران تکرار سوال به جای پاسخ دادن از دیگر علایم این اختلال به شمار می‌آیند.

این علایم در کودکان سالم نیز مشاهده می‌شوند و بهتر است تشخیص در این مورد را بر عهده پزشک متخصص و روانشناسان کودکان استثنایی بسپاریم.

تحقیقات اخیر شیوع هر گونه اختلال طیف اوتیسم را تقریباً یک در ۶۸ کودک هشت ساله در آمریکا عنوان کرده و شایع‌ترین سن شروع علایم ۱۲ تا ۱۸ ماهگی است، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که شیوع این اختلال در پسران حدود چهار یا پنج برابر بیشتر از دختران است؛ به گونه‌ای که از هر ۴۲ کودک پسر یک نفر و از هر ۱۸۹ کودک دختر یک نفر به اختلال طیف اوتیسم مبتلا می‌شود.

اختلال طیف اوتیسم در تمام گروه‌های نژادی قومی اجتماعی و اقتصادی دیده شده است. اوتیسم هزینه‌ی زیادی به

جامعه تحمیل می کند؛ از این رو این اختلال در بودجه ۹۸ کشور به عنوان بیماری خاص شناخته شد.

اختلال اوتیسم درمان پذیر نبوده و هر گونه سوء استفاده از ناآگاهی خانواده ها تحت عنوان "درمان اوتیسم" فریبی بیش نیست، گفتار درمانی نیز تنها بخشی از مهارت های مورد نیاز این کودکان بوده و نیاز به یک پکیج توانبخشی کامل است.

گمانه زنی ها و فرضیه های زیادی در خصوص علت ابتلا به اوتیسم وجود دارد که هیچ یک به اثبات علمی نرسیده اند و هنوز علت ابتلا به اوتیسم مشخص نیست. دوم آوریل به عنوان روز جهانی اوتیسم انتخاب شده است.

گردآوری: نسرين سوار-خبرنگار ایسنا در آذربایجان شرقی

منابع

سایت مرکز جامع اوتیسم دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مقاله بار اقتصادی اختلال طیف اوتیسم در شهر تهران

مقاله مروری اجمالی بر علل اختلال طیف اوتیسم